

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

OΣτέλιος Ραγής έπαιρνε το πρωϊνό του, όταν άκουσε από το τηλέφωνο τον γείτονά του, τον Τζακ, να τον ρωτά, αν έχει ακόμη έχει στο οπίου του τον Άλκη.

- Και βέβαια τον έχω οπίου μου τον κύριο Άλκη Παύλου, αγαπητέ μου Τζακ. Όμως γιατί ρωτάς;
- Γιατί έχω ανάγκη την γνώμη ενός εκπιμπτή ζωγραφικών πινάκων απάντησε ο άλλος. Μαζί μου είναι πέντε καλοί μου φίλοι, συλλέκτες και αυτοί, και φυσικά και το άτομο που διαθέτει τους πίνακες προς πώληση. Μπορείτε να έρθετε τώρα;

Ο Στέλιος Ραγής δεν απόρησε με το τηλεφώνημα του Τζακ Χιούστον. Συχνά τηλεφωνούσε ο ένας του άλλου, αφού ήταν γνωστοί και από την Λέσχη. Τώρα όμως ο γείτονάς του ήταν πιο συγκεκριμένος του ζητούσε τον Άλκη. Θυμήθηκε ο Στέλιος Ραγής πως του είπε, πριν μερικές μέρες ότι φιλοξενούσε σπίτι του ένα νεαρό Έλληνα μετανάστη ζωγράφο που έχει ειδικευθεί και στην εκτίμηση ζωγραφικών πινάκων. Αντίθετα ο Τζακ Χιούστον δεν ανέφερε ουδέποτε στον Στέλιο Ραγή που αφορούσε την φιλοξενία ενός Τερμανού ναζιστή με την κόρη του. Ήταν κάτι που ήθελε να κρατήσει μυστικό, όσο οι ξένοι θα έμεναν σπίτι του. Στόχος του ήταν μόνο να απόκτησε των ζωγραφικών πινάκων και ύστερα να τους ξεφορτωθεί.

- Νομίζω ότι μπορούμε να έρθουμε τώρα, ήταν παντού του Στέλιου Ραγή προς τον Τζακ Χιούστον. Ο κύριος Άλκης Παύλου είναι κοντά μου.

Φυσικά την συνομιλία την άκουσε και ο Άλκης και η Ιωμήνη αφού το πρωϊνό το έπαιρναν όλοι, μαζί και η Ιταλίδα οικονόμος. Ο Άλκης το είχε ζητήσει αυτό. Είχε πει στον Άλκη στην Ιωμήνη και την Μαργαρίτα, ότι στο τραπέζι θα κάθονταν όλοι μαζί στο πρωϊνό. Το μεσημέρι ή το βράδυ όταν εκείνος θα έλεπε, θα μπορούσαν να τρώνε μόνοι τους.

Η Ιωμήνη, στην συνομιλία που έγινε, το μόνο που ξεχώριζε ήταν ότι ο Στέλιος ανέφερε το όνομα του Άλκη. Αντίθετα ο Άλκης και η Μαργαρίτα κατάλαβαν ότι κάποιος γνωστός του Στέλιου ζητούσε να δει τον Άλκη.

Όταν έκλεισε το τηλέφωνο ο Στέλιος Ραγής είπε τον Άλκη:

- Ο Άγγλος γείτονας και φίλος μου Τζακ Χιούστον, ζητά την βοήθεια σου. Θέλει να δεις και να εκτιμήσεις ορισμένους σημαντικούς πίνακες που πρόκειται να αγοράσει. Τους έφερε σπίτι του ο άνθρωπος που τους διαθέτει για πώληση. Μπορείς να πάμε τώρα;

- Ευχαρίστως απάντησε αμέσως ο Άλκης, που ένιωσε συγκίνηση γιατί ήταν πρώτη φορά που θα είχε την ευκαιρία να εκμήσει πίνακες, που ασφαλώς και θα είχαν μεγάλη αξία.

Όμως δεν μπορούσε να φανταστεί ότι η επίσκεψη εκείνη θα άλλα συθέμελα την ζωή του. Όχι μόνο εκείνου αλλά και της Ιωμήνης.

Η μοίρα άρχισε ήδη να παίζει το δικό της παιχνίδι.

- Δεν είναι μακριά το οπίου που θα πάμε. Θέλεις να περπατήσουμε; ρώτησε τον Άλκη, ο Στέλιος Ραγής.

- Γιατί όχι απάντησε ο Άλκης και σπάθικε.

.....

Οι δύο άνδρες άρχισαν να περπατούν στο πεζοδρόμιο κάτω από τα όμορφα ψηλά δένδρα, που ήταν φυτεμένα δεξιά και αριστερά των οπιτών, και στόλιζαν τον δρόμο.

- Όμορφη περιοχή είπε ο Άλκης κοιτάζοντας τα αριστοκρατικά σπίτια.

- Είναι πολύ ήσυχη περιοχή για αυτό και μου αρέ-

σει, απάντησε ο Στέλιος Ραγής.

Σε κάποια συγγρή είπε στον Άλκη:

- Φθάσαμε. Εδώ είναι που μένει ο φίλος μου Τζακ Χιούστον.

Του έδειξε ένα διώροφο σπίτι με πολλή σοβαρή πρόσωση. Για τον Άλκη το αρχοντικό του Στέλιου Ραγή, ήταν πιο εντυπωσιακό.

Τους περίμενε στην είσοδο ο ίδιος ο Τζακ Χιούστον. Τους έμπαισε μέσα και τους οδήγησε στο γραφείο του. Εκεί ο Άλκης και ο Στέλιος, βρήκαν να κάθονται έξι καλοντυμένοι άνδρες γύρω στα εξήντα, όπως τους υποδύγιοι.

Ήταν οι πέντε Βρετανοί φίλοι του Χιούστον και φυσικά και ο Γερμανός Μαξιμίλιαν Κρουζ.

- Είναι ο φίλος μου ο κύριος Ραγής μαζί με τον κύριο Παύλου, που θα εκτιμήσει τους πίνακες, τους είπε ο Τζακ Χιούστον, μπαίνοντας στο γραφείο του.

Οι έξι άνδρες τους χαιρέτησαν με ένα τυπικό χαμόγελο χωρίς να μετακινηθούν από τη θέση τους.

- Εδώ είναι οι πίνακες κύριε Παύλου, είπε στον Άλκη ο Τζακ Χιούστον, και του έδειξε με το δάχτυλό του το γραφείο του, όπου ήταν εκτεθειμένοι οι καμβάδες με τα αριστουργήματα της Αναγέννησης. Ο Άλκης πλησίασε με αργά βήματα το γραφείο.

Με την πρώτη ματιά ένιωσε σαν να τον κτύπησε ηλεκτρικό ρεύμα.

Δεν πίστευε στα μάτια του. Είχε μπροστά του τους χαμένους πίνακες της αναγέννησης που ο Γάλλος ελληνομαθής καθηγητής του, στο πανεπιστήμιο στην Αθήνα Δρ. Ερνεστ Σιάμπελ, ανάλωσε μια ολόκληρη ζωή, η προσπαθώντας να ανακαλύψει σε ποια ιδιωτική συλλογή βρίσκονται αυτά τα αριστουργήματα, χωρίς ποτέ να σταθεί δυνατό να μάθει.

Μάλιστα είχε κάνει μεγάλη έρευνα και έγραψε αρκετά συγγράμματα για αυτούς του πίνακες.

Έλεγε συχνά στον μαθητή του τον Άλκη:

- Πολύ με βασανίζει χρόνια τώρα να μάθω που βρίσκονται αυτοί οι πίνακες. Είναι πάνω από 150 χρόνια που έχουν εξαφανιστεί. Κάποιος ιδιώτης συλλέκτης, τους έχει την συλλογή του, και κρατά την ύπαρξή τους απόλυτα μυστική.

Πριν από αυτόν-συνέχισες όλα αυτά τα 150 χρόνια υπήρχαν και άλλοι ιδιοκτήτες αυτών των πινάκων. Ισως να είναι άτομα από την ίδια οικογένεια που κληροδοτούν τους πίνακες από γενιά σε γενιά. Όμως γιατί οι άλλοι μυστικό που ύπαρξε τους; Ήταν κάπι οτιού δεν μπορούσε να δώσει εξήγηση ο καθηγητής του.

Ο Άλκης κάποτε τον είχε ρωτήσει:

- Πως και γνωρίζει την ύπαρξη αυτών των πινάκων. Ο Δρ. Σιάμπελ του είχε απαντήσει τότε ότι έχουν την ιστορία τους. Υπάρχει μελέτη που αναφέρει ότι οι πίνακες αυτοί ανήκαν σε κάποια Γαλλίδια αριστοκράτισσα που έζησε στην Αγγλία του 1800 και η οποία κληρονόμησε τους πίνακες από τον πατέρα της. Αυτό ιστορικά είναι αποδεδειγμένο.

Λεγόταν Ζανέτ Μπουβουάρ. Δεν παντρεύτηκε ποτέ, αλλά είχε πολλούς εραστές. Όσο περνούσαν τα χρόνια και έχανε την νεανικότητα και την φρεσκάδα της, τόσο επέλεγε και νεότερους εραστές.

Ο τελευταίος της εραστής ήταν ένας νεαρός ζωγράφος, και λεγόταν Μισέλ Κινώ. Αυτός ο νεαρός δανδίζει, όταν είδε τους πίνακες κατάλαβε την μεγάλη αξία τους, της ζήτησε να του χαρίσει τους πίνακες διότι τους είχε ερωτευθεί.

Όμως εκείνη αρνήθηκε. Δεν ήθελε, δεν ήθελε ούτε

και μπορούσε να τους αποχωριστεί. Ήταν και αυτή ερωτευμένη μαζί τους. Συμβαίνει αυτό στους ανθρώπους. Ερωτεύονται ένα πίνακα και δεν μπορούν να τον κάσουν.

Ο εραστής της ήταν ο πρώτη που ερωτάλειψε. Εκείνη προτίμησε να κάσει τον εραστή της παρά να αποχωριστεί τους πίνακες.

Τότε αυτός σκέφθηκε κάπι πολύ πονηρό. Της πρότεινε για να μείνει μαζί της, να τον αφίνει, μόνο για δύο ώρες στο δωμάτιο που υπήρχαν οι πίνακες για να τους θαυμάζει.

- «Θέλω να απολαμβάνω την μαγεία τους, χωρίς καμμιά ανθρώπινη ύπαρξη δίπλα μου» της είχε πει.

Η Ζανέτ Μπουβουάρ για να μην τον κάσει, δέχτηκε, χωρίς να πονηρευτεί τον σκοπό του.

Ο Μισέλ Κινώ όσο βρισκόταν μόνος στο δωμάτιο κατόρθωσε να τους αντιγράψει έντεχνα και να αντικαθιστά ένα-ένα μέχρι και του τελευταίου. Συνολικά ήταν πέντε οι πίνακες. Τα υλικά για την αντιγραφή, πινέλα, χρώματα και καμβά, τα έκρυψε με προσοχή στα φαρδιά του ρούχα.

Μόλις τέλειωνε και έβγαινε από το δωμάτιο, δεν έμενε για πολύ μαζί της. Απόφευγε την οποιαδήποτε αγκαλιά για να μη αντιληφθεί τι έκρυψε κάτω από τα ρούχα του. Της έδινε ένα γρήγορο φιλί και έφευγε.

Όταν τέλειωνε την αντιγραφή έβγαζε από την κορνίζα το γνήσιο έργο, και έβαζε το φτηνό αντίγρ